

نادهم و حهوا له باخچې بههشت

(په يدابون ۲)

بهردوام ده بين له دیراسه تمان بؤ نه وهی بزاین له سهره تادا چی پویدا. له وانهی نه مپوشماندا باسی نادهم و حهوا ده کهین، بزاین یه کهم پوژیان له سهر زهوی چوون بوو. پیشتر له تهرات نه م نایه تمان خوینده وه: **خوداوهند له شهش پوژدا ناسمان و زهوی و دریا و همموو نهو شتانهی تایه تی دروست کرد.** (دهرچوون ۲۰: ۱۱) هروهه زانیمان چوون خودا له پوژی شه شمدایه کهم مروقی دروست کرد. خودا جهسته و گیانی بؤ مروق دروست کرد. خودا جهستهی مروقی له خوئی زهوی دروست کرد و پاشان گیانیکی تاهه تابی له ناو دانا. خودا گیانی مروقی له وینهی خوئی دروست کرد. نهوه مانای نهوهیه که خودا بیریکی تایه تی له گیانی مروق چه سپاند، بؤ نهوهی مروق بتوانی خودای پی بناسی. خودا هروهه دل (واتا ههست) ی به مروق به خشی، بؤ نهوهی بتوانی خودای پی خوش بوئی. هروهه نیراده (واتا توانای هه لبراردن) ی به خشی به مروق، بؤ نهوهی بتوانی هه لبریری به گوئی خودا بکات یان نا. پاش نهوهی خودا له دروستکردنی یه کهم مروق ته واو بوو، شتی تری هه بوو که بکات پیش نهوهی پشوو بدات له کاری بهدی هینان. نهوهش نهوهیه که دهمانه وی نه مپو فیری بین. با بهردوام بین له تهرات، له بهشی دوهمی سپاره ی په يدابون. له نایه تی حهفته مه وه دس پی ده کهین. نووسراوی پوژ ده فرموی: **جا خوداوهند خودا پیای له خوئی زهوی پیک هیئا و شنه ی ژیان ی به کونه لووتیدا کرد.** بهمهش پیاهه که بووه گیانیکی زیندوو. ^۸ **ئینجا خوداوهند خودا باخچه یه کی له (عهدهن)، له پوژه لاتدا چاند. له ویشدا پیاهه کهی دانا که پیکی هیئابوو.** (په يدابون ۲: ۷، ۸)

نووسراوه پوژه کان پیمان ده لیت چوون خودا باخچه ییکی جوانی ناماده کرد بوو بؤ نهوهی مروقه ی که دروستی کردبوو. باخچه که به عدهن ناو ده برا. هندی کهس پیمان وایه که نه م باخچه ی که خودا یه کهم مروقی لی دا نا له ناسمان بوو، به لام نووسراوه پوژه کان بو مان پوون ده کاته وه که لیره له سهر زهوی بوو، له پوژه لات، له عدهن، رهنکه له ولاتی عیراقی ئیستا بیت. چونکه په رتوکه کانی پیغه مبه ران هه رگیز باخچه ی عدهن که له سهر زهوی بوو، تیکه ل نا کهن له گه ل بهه شتی ناسمان، نهوهی له حزوری خودایه.

له نایه تی پاشتر، نووسراوی پوژ ده فرموی: **خوداوهند خودا همموو نهو جوړه دره ختانه ی که له بهرچاو جوان بوون و بؤ خواردن خوش بوون له زهویدا گه شه پیکرد.** دره ختی ژیانیش له ناوه راستی باخچه که دا بوو، هروهه دره ختی زانینی چاکه و خرابه. پووباریک له عدهنه وه هه لده قوولا و له بهری ده پویش بؤ ناودانی باخچه که، له وپوه جیا بووه و بوو به چوار لقه وه. **خوداوهند خودا پیاهه کهی هیئا و له باخچه ی عدهن دابنا، بؤ کشتیاری و بایه خ پیدانی.** (په يدابون ۲: ۹، ۱۰، ۱۵)

به م شیوهیه ده بینن خودا شوینیکی خوشی دروست کرد بؤ یه کهم مروق، نادهم، بؤ نهوهی بتوانی له خیر و خوشییکی راسته قینه بژییت. خودا نادهمی له باخچه ییکی دلگیر دانا پر له دار که میوه ی جوانی بهرهم ده هیئا بؤ تماشای کردن و زور به تام بؤ خواردن. له م شوینه نه فسوناویه، همموو شتیک سهرسوره ییتر و ته واو بوو. ههسته کانی نادهم زیندوو بوون، هروهه چاوه کانی جوانی شوینه که یان ده بینن، گوئییه کانی گوئیان له ناوازی خویندنن بالنده کان بوو له سهر دار ده یان خویندن. ههسته کانی بونی خوشی گول و گولزاره کانی ناو باخچه که هه لده مژی. خودا بؤ خوشی نادهم همموو شتیکی پی به خشی بوو. هروهه خوینده مانه وه که خودا به چاکه ی خوئی نه رکیکی به نادهم سپارد که به دلی بوو: **نه ویش نهوه بوو که ناگای له باخچه که بیت و ئیشی لی بکات، بؤ نهوهی سهرقالی ئیشیکی دلخوش کار بیت.**

سهرسوره ییترین شت که له عدهن پویدا نهوه بوو که خودا خوئی له فیئکی ئیوارده ده هاته باخچه که بؤ نهوهی قسه له گه ل نهوه مروقه دا بکات که له سهر شیوهی خوئی دروستی کردبوو. **(تمایشای په يدابون ۳: ۸ بکه)** باشه بچی خودا سهردانی نادهمی ده کرد؟ له بهر نهوهی، هه ر وهک پیشتر زانیمان، خودا مروقی دروست کرد بؤ هاورپیته تی خوئی. نیازی خودا واپوو که له گه ل مروقدا هاورپیته تی

بكات، پښكوه قسه بكن، پښكوه شادومان بن، و تاهه تا پښكوه به يه ك بير و دل بښين. به لى، خدا ده بويست له گه ل مروځدا په يوه نديكي قول و سه رسوپه ينه ر بيه ستى تاهه تا.

شتيكي تر هيه پښويستان به زانينى هيه دهر باره ي ئه و باخچه ي خدا يه كه م مروځى لى دانا. له ناوه ندى ئه و باخچه دا، خدا دوو دارى زور گرنكى چاندبوو. يه كيكيان ناوى دارى ژيان بوو، و ئه وه ي تريش ناوى دارى زانين چاكه و خراپه بوو. خدا دارى ژيانى له ناوه ندى باخچه كه چاندبوو بۇ ئه وه ي به بيرى ئادهم بښيته وه كه نيازى هيه له گه ل مروځدا ژيانى تاهه تا يى به شدارى پى بكات. دهر باره ي دارى زانينى چاكه و خراپه، خدا ئه و داره ي له ناوه ندى باخچه كه چاندبوو بۇ ئه وه ي ئادهمى پى تاقي بكات وه. نووسراوه پيروزه كان ده فهرموى: **خوداوند خدا فرمانى به پياوه كه دا و فهرموى: (تو نازاديت له هه موو دره خته كانى باخچه كه بخوت، به لام بۇت نييه له دره ختى زانينى چاكه و خراپه بخوت، چونكه له و پړوزه ي لى بخوت بى گومان دهرميت.) (په يدايون ۲: ۱۶، ۱۷)**

بوچى خدا خواردى ئادهمى له دارى زانينى چاكه و خراپه حهرام كرد؟ ئايا خدا پړزه ؟ نه خيتر، پړزه نييه ! له راستيدا، يه كه له ناوه پارساكانى خدا به خشنديه **(ياقوب ۱: ۵)**، خدا به ئادهمى فهرموى، (بۇت هيه له هه موو دره خته كانى باخچه كه بخوت... ته نها يه كيان نه بيت). ئايا ئه وه پاسپارده يكي قورس بوو؟ نه خيتر. خدا به نيعمه تى خوى هه موو شتيكى به ئادهم به خشى كه پښويستى پى هه بوو بۇ ئه وه ي دل خوش بيت. هيج شتيكى باشى لى قه دهغه نه كردبوو. به لام خدا، له پلانته ته واوه كه ي خويدا تاقيكرنده وه يه كي ئاسانى بۇ ئادهم دانابوو، بۇ ئه وه ي ئادهم دهرفته ي هه بى پشانى خدا بدات كه باى ئه وه نده خوشى ده ويت كه گوى رايه لى پاسپارده كه ي بيت. وه ك پروه رديگار خدا ده فهرموى له وشه كه يدا: **(ئه وه ي منى خوشبوويت وشه كه م ده پاريزيت.... ئه وه ي منيشى خوشناويت وشه كانم ناپاريزيت.) (يوحنا ۱۴: ۲۳، ۲۴)**

خدا ويستى خوشه ويستى و وه فادارى ئادهم تاقي بكات وه. هه ر بويه ئه م پاسپارده ساكاره ي پى دا. خدا مروځيكي پويوتى دروست نه كردبوو. خدا مروځيكي خاوه ن بير و دل و ئيراده يكي نازاد دروست كردبوو بۇ ئه وه ي بۇ خوى بپيار بدات خداى خوشى بوى و به گويى بكات.

باشه خدا چى به ئادهم فهرموو رووده دات ئه گه ر بيت و له و داره قه دهغه كراوه بخوات؟ با دووباره نووسراوه پيروزه كان بخويينه وه. خدا فهرموى، **(به لام بۇت نييه له دره ختى زانينى چاكه و خراپه بخوت، چونكه له و پړوزه ي لى بخوت بى گومان دهرميت)** بويه، خدا به ئادهمى راگه ياندبوو كه شكندنى پاسپارده كه ي مردن به ره م دينى. خدا ئه و مروځه ي خوش ده ويست كه دروستى كردبوو، بويه به چهن وشه يكي بى هه له ئادهمى ناگادار كردبووه وه، فهرموى: ئادهم، ئه گه ر به گويم نه كه ي، ئه وا دهرمى له به ر ئه وه ي ياسا پاسساكه ي من مردن ده خوازى بۇ، **(ئه و گيانه ي گوناوه ده كات، ئه و دهرميت) (حزقيال ۱۸: ۲۰)**

ره نكه خه لكانيك بپرسن: گوناوه چييه؟ نووسراوه پيروزه كان ده فهرموى: **گوناوه سه ريپچييه. (۱ يوحنا ۳: ۴)** هه موو نارهبوييك گوناوه. **(۱ يوحنا ۵: ۱۷)** بويه ئه وه ي بزائيت چاكه بكات و نه يكات، گوناوه ده كات. **(ياقوب ۴: ۱۷)** گوناوه ئه وه يه كه ملي پښكاهى **خومان گرت. (نيشايا ۵۲: ۶)** گوناوه هه موو ئه و شتانه يه كه له گه ل خودادا ناگونجى. باشه، ئه وانى گوناوه ده كه ن به رامبه ر به خدا چييان به سه ر ديت؟ وشه ي خدا ده فهرموى: **ئه و گيانه ي گوناوه ده كات، ئه و دهرميت. (حزقيال ۱۸: ۲۰)** له ئايه ته كى تردا ده فهرموى: **كړي گوناوه مردنه. (پوما ۶: ۲۳)** باشه مردن چييه؟ هه نديك پښان وايه مردن ئه وه يه چى دى له بوون نه مينى، هه موو شتيك ته واو بوو و تو هيجى تر نازانى. به لام ئه گه ر پشت به نووسينه كانى پيغه مبه ران بيه ستين، ده زانين كه مردن ماناى ئه وه نييه. له نووسراوه پيروزه كان، كه به زمانى عيبرى نووسراوه، مردن ماناى جيا بوونه وه يه. مردن جيا بوونه وه يه له ژيان.

كاتى خدا به ئادهمى فهرموو: **(به لام بۇت نييه له دره ختى زانينى چاكه و خراپه بخوت، چونكه له و پړوزه ي لى بخوت بى گومان دهرميت.)** مه به ستى خدا ئه وه بوو كه ئادهم، ئه گه ر بيت و له و داره بخوى كه ليم قه دهغه كردوو، له هه مان پړزه دهرمى، اتا: له من جيا ده بيه وه. ئه گه ر به گويم نه كه ي ئه وا چى دى په يوه نديكي نزيك نابى له گه لمد. من پاسام و خوم له و كه سانه ي پښكاهى من

په د هغه نه وه جیاده که موه. لوسیفر و فریشته کانیم د هر کرکد کاتې گونا هیان نه انجام دا. توش د هره ده که م نه گهر بیت و گونا نه انجام بده ی. هه روه ها، نه گهر بیت و له میوه ی نه و داره ی که لیت قه دهغه کراوه بخوی نه و جهسته دس به پیر بوون ده کات و له کوتا بیشتا دهر میت، به مانای: گیانت جهسته به جی دیلی. هر نه و نه ده ش نییه. نه گهر به گویم نه که ی، نه که تنها جهسته دهر می به لکو گیانیش دهر پواته نه و جی گایه ی بو شه پتان و فریشته کانی دروست کراوه. له ویشتا له من جیا دهبیوه تاهه تا!

بویه، دهبینین که گونا س جیابوونه وه ی سامناک به رهم دینی. یه که م، گیانت جیا دهبیته وه له خودا لیره له سهر زهوی. وانا چی دی په یوه ندیت له گهل خودای پارسا نامینیت له بهر نه و گونا هه ی ناو دلت. دوهم، گیانت له جهسته جیا دهبیته وه له پوژی مردنت. وانا، جهسته دهر می و گیانت ده چیت به رده م خودا بو دادگای. سییه م، جهسته و گیانت له خودا جیا دهنه وه تاهه تا له ناگری دوزه خ.

له سهر بنه مای ووشه ی خودا، مردن چیه؟ به کورتی، مردن جیابوونه وه یه له خودای ژیان. گونا مروف جیا ده کاتوه له خودا، سهرچاوه ی ژیان پاسته قینه. خودا پارسایه و ناتوانی له گهل گونا برییت. نه و گیانه ی گونا نه انجام ددات وه که لقه داریکه بپر دیرته وه و له داره که دور بخریته وه. نه و لقه داره چی به سهر دیت که دهر پیرته وه و چی دی به شیک نییه له داره که؟ آیا ده ژیت؟ نه خیر، دهر می! هر چه نده گهلکانی یه کسهر ووشک نابنه وه به لام دس به مردن ده کن. هر به و شیوه یه، نه گهر تو ریگی لی خوش بوون له گونا که خودا دابینی کردوه وهر نه گرتی، رهنه گ پیت و ابیت که ده ژی، به لام نو سراهه پیروزه کانی پیغه مبه ران ده لیت تو له به رده م خودا: **نیوهش به هو ی خراپه و گونا هه کانتان مردوو بوون ... تاوانه کانتان بوون به ناوبه ند له نیوان نیوه و خوداتان و گونا هه کانت وای کرد پرووی خوی لیتان بشاریته وه و گویتان لی نه گرت. و توش، وه که لقی فری دهر دیرته دهر وه، وشک ده بیت و کوه کریته وه، فری دهر دیرته ناو ناگر و ده سوو تیت. (نه فه سو س ۲: ۱) (نیشایا ۵۹: ۲) (یوحنا ۱۵: ۶)**

نه و لقه ی که به داره وه نه ماوه ناتوانی چی دی میوه به رهم بینی. گونا هه باریش هر به و شیوه یه یه له به رده م خودا. چی دی ناتوانی میوه که خودا دل خوش بکات به رهم بینی، له بهر نه وه ی هیچ په یوه ندی له گهل خودا نه ماوه، که (داری پاسته قینه یه) سهرچاوه ی ژیان پاسته قینه. گونا هه باران تنها ده توانن چاوه ری دادوه رییه پاستو دروسته که ی خودا بن. هر چه نده له نو سینه کانی پیغه مبه ران، خودا رایگه یاندوهه چون ده توانن ببین به پاست و دروست به رامبه ری و به دلنیاییه وه بزاین که گونا هه کانتان سراهه ته وه. نه وه دهبیته باسی زنجیره کانی داهاتوومان.

پیش نه وه ی کوتابی پی ببین، با نه وه ی ماوه له م به شه بخوینینه وه. نو سراهه پیروزه کان پیمان ده لیت خودا چون یه که م نافرته ی دروست کرد: **خودا وه ند خودا فهر مووی: (باش نییه بو پیاو به تنیا بیت. یاریده ریگی هاوشانی بو دروست ده که م.) له نه انجام دا خودا وه ند خودا پیاوه که ی خسته خه ویکی قووله وه. کاتیک خه وتبوو، یه کییک له په راسووه کانی دهر هیئا و شوینه که ی به گوشت بو پر کرده وه. نیجا خودا وه ند خودا نافرته یکی له و په راسووه بنیات نا که له پیاوی وهر گرتبوو، جا بو پیاوه که ی هیئا. پیاوه که وتی: (نیستا نه مه نیسکیکه له نیسقانه کانت و گوشته له گوشتیم. نه مه ناو دهر برت به (نافرته) چونکه له پیاوه وه وهر گیراوه.) بویه پیاو دایک و باوکی خوی به جی ده هیلیت و به ژنه که یه وه دهنو سویت، نیتر دهنه یه که جهسته. پیاوه که و ژنه که ی هه ردووکیان پروت بوون، شهر میشیان نه ده کرد. (په یدا بوون ۲: ۱۸، ۲۱-۲۵)**

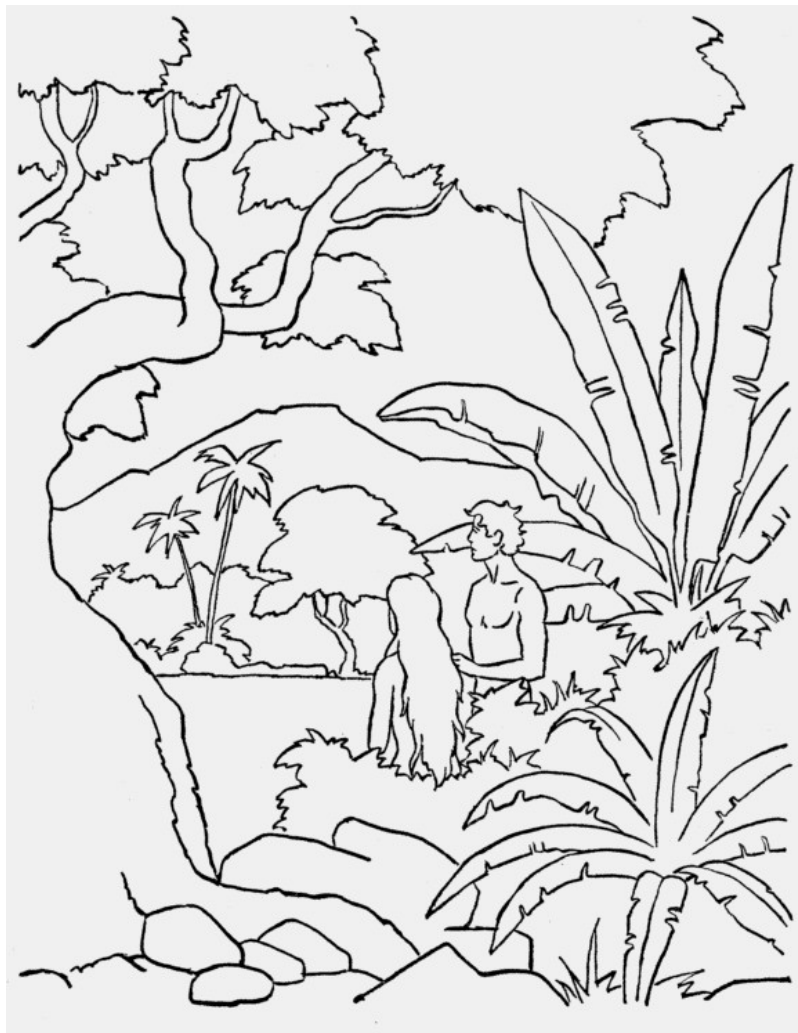
به م شیوه یه، دهبینین که ژن و میردایه تی له لایه ن خودا وه دانراوه. خودا یه ک پیاو و یه ک ژنی دروست کرد بو نه وه ی یه کتربیان خوش بو و هاو به ش بن له ژیانین، و خیزانیکي به خته وهر یان هه بی که شکومه ندی خودا بکات. خودا، که ناده می خوش ده ویست و ده ویست به ته وای شاد بیت، دیاریکی زور سهر سو په یه ری پی به خشی: نه وه ش ژنیک بوو! خودا ویستی ناده م ژنه که ی خوش بویت وه که نه وه ی خوی خوش ده ویت، و به خوی بکات و ناگاداری بیت. له وه ش گرنگتر، خودا ویستی پیاو و ژن په یوه ندیکي قولیان هه بی له گهل، بیناسن و خوشیان بو و به گو ی بکن تاهه تا. (ته ماشای نه فه سو س ۵: ۲۱-۲۳، ۶: ۱-۴ بکه)

بم شپوهيه خودا كارى دروستكردنى تهواو كړد. نو سراوه پيروزه كان ده فرموي: خودا بينى نهوتاهه موو نهوهى كه دروستى كړدبوو زور باش بوو. جا نيواره بوو، بوو به بهيانى، نه مه پوزى شه شه بوو. بم شپوهيه ناسمان و زهوى و هه رچى تياندا پكخراوو تهواو كران. ئيتر خودا له سهره تايى پوزى ههوتهدا لهو كارهى كه كړدبووى تهواو بيوو، ئيجا له پوزى ههوتهدا له هه موو كاره كانيدا پشووى دا. خودا پوزى ههوتهدى بهر كه تدار و پيروز كړد، چونكه تيدا له هه موو كاره كانى پشووى دا، هه موو نهوهى خودا بهدى هينا و دروستى كړد. (په يدا بوون ۱: ۲۱-۲: ۳)

باشه، بوچى خودا پشوويدا له پوزى ههفته م؟ ئايا له بهر نهوه بوو كه ماندوو بووه؟ نه خيتر، خودا هه رگيز ماندوو نابيت! نو سراوه پيروزه كان ده لئيت خودا پشووى دا له بهر نهوهى (له كاره كه تهواو بوو!) هه موو شتيك تهواو بوو. له بهر نهوه خودا پشووى دا له كاره كه راوه ستا له پوزى ههفته م. هه ر له بهر نهوشه ههفته پوز ههيه له ههفته يه كدا.

له واڼې داهاتودا فير ده بين چون گونا هاته جيهانه وه.

خودا بهر كه تى خوى به سهر تاندا بيارينى كاتى ده روانه نه م ئايه ته وه له وشه ي خودا كه ده فرموي: كړي گونا هه مردنه، به لام ديارى خودا زيانى تاهه تاييه....! (پوما ۶: ۲۳)

گړنگترین پرسپاره کان بۆ ئه م وانیه:

۱. بۆچی خودا سهردانی ناده می ده کرد؟
۲. بۆچی خودا خواردنی ناده می له داری زانینی چاکه و خراپه حه رام کرد؟
۳. ئایا ئه وه پاسپارده ییکی قورس بوو؟
۴. خودا چی به ناده م فهرموو رووده دات ئه گهر بیئتوو له و داره قه دهغه کراوه بخوات؟
۵. گونا ه چیه؟
۶. باشه ئه وانیه گونا ه ده که ن به رامبه ر به خودا چیه یان به سهر دیت؟
۷. له سهر بنه مای ووشه ی خودا، مردن چیه؟
۸. ئه و لقه داره چی به سهر دیت که ده بر دیته وه و چی دی به شیک نییه له داره که؟ ئایا ده ژیت؟
۹. بۆچی خودا پشوویدا له پوژی حه فته م؟ ئایا له بهر ئه وه بوو که ماندوو بووه؟

پښتو ژبې د لوستو او دروستو:

وه رزی خویندنه وه ی کتابی پیرۆز

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013
Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

به خهش کراوه ته. {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} ئه م خویندنه وه له

به رهه م هینه ر: کۆمه له ی پښتو ژبې راستو دروستو

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org